

РЕШЕНИЕ

№ 35080

гр. София, 24.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в
публично заседание на 29.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **7032** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалба от фондация „Върховенство на закона“, представлявана от председателя Ю. Н., чрез пълномощника- адв. И. Я. срещу мълчалив отказ на кмета на [община] по Заявление за достъп до обществена информация вх.№94-И-45/29.05.2025 г. по регистъра на същата община, в частта му по въпроси първи, четвърти и пети.

Наведените основания за оспорване са за неспазване на формата, установена в чл. 38 от ЗДОИ, допуснати съществени процесуални нарушения и за противоречие на обжалвания акт с материалноправните разпоредби и целта на закона- 146, т.2, т.3, т.4 и т.5 от АПК. В тази връзка сочи, че разпоредбата па чл. 39 ЗДОИ императивно задължава субектите по чл. 3 да се произнасят е мотивирано решение, особено в случаите на отказ да бъде предоставена исканата информация. В случая, като не се е произнесъл по въпроси първи, четвърти и пети в законоустановения срок с изрично решение, ответникът е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, установени в чл. 38 и чл. 39 ЗДОИ. Ответникът разполагал с исканата информация и не е необходимо да бъдат извършвани допълнителни

действия по събирането ѝ. Заявява искане за присъждане на разноски.

В съдебно заседание пред АССГ, процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът- кмета на [община] не се явява, не се представлява и не изразява становище по подадената жалба.

Административен съд София- град, след като обсъди и прецени релевираните с жалбата основания, доказателствата по делото, и служебно на основание чл.168, ал.1, вр. чл.146 от АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

Със Заявление, рег. индекс 99-И-45 от 29.05.2025 г., фондация „Върховенство на закона“ поискала от кмета на [община] достъп до следната обществена информация:

„1. Колко са лицата, които стопанисват търговски обекти и туристически обекти по чл. 3, ал. 2 от Закона за туризма и са предоставили на кмета на общината доказателства за отстъпените им права за публично изпълнение по смисъла на чл. 18, ал. 2, т. 3 от ЗАПСП в периода 01.01.2020 г. - 31.12.2024 г.?

2. Колко на брой и в какъв размер са санкциите, наложени след установени нарушения на чл. 98в¹ от ЗАПСП в периода 01.01.2020 г. - 31.12.2024 г.?

3. Колко са длъжностните лица, определени да контролират спазването на чл. 98в¹ от ЗАПСП към 31.12.2024 г.?

4. Колко проверки са извършени във връзка с извършването на контрола по смисъла на чл. 98в¹ от ЗАПСП за периода 01.01.2020 г. - 31.12.2024 г.?

5. Постъпили ли са искания за съдействие от длъжностни лица, определени със заповед на Министъра на културата при или по повод проверки в периода 01.01.2020 г. - 31.12.2024 г. (чл. 98, ал. 2, т. 8 от ЗАПСП) и съответно колко на брой?“

В така подаденото Заявление за достъп до обществена информация, заявителят е посочил като начин на получаване на информацията - копие, предоставено по електронен път или интернет адрес, където се съхраняват или са публикувани данните.

Заявлението е подадено на 28.05.2025 г. и е регистрирано с рег. индекс 99-И-45 на 29.05.2025 г.

С Решение №3 от 30.05.2025 г. на кмета на [община] е предоставена информация за броя на търговските и туристическите обекти на територията на [община]; липсата на констатирани нарушения и на наложени санкции, а по т.3 е посочено, че е определено едно длъжностното

лице. Решението е получено от жалбоподателя на 05.06.2025 г. По поставените от заявителя въпроси в точка първа (в частта колко от посочените от ответника лица, стопанисващи търговски и туристически обекти са му предоставили доказателства за отстъпените им права за публично изпълнение по смисъла на чл. 18, ал. 2, т. 3 от ЗАПСП в периода 01.01.2020 г. - 31.12.2024 г.), точка четвърта и точка пета от заявлението липсва произнасяне в Решение №3 от 30.05.2025 г. на кмета на [община]. Не се твърди и няма данни впоследствие административното решение да е било допълнено.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определението от з.з. на 01.08.2025 г. за насрочване на делото в съдебно заседание и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ от съда.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Разпоредбите на ЗДОИ уреждат обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация. При анализа на законовите разпоредби относно реализацията на тези отношения се налага изводът, че задълженият субект по чл. 3 от същия закон дължи мотивирано писмено произнасяне. Този извод се потвърждава от изричните разпоредби на чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, изискваща писмено уведомяване на заявителя за взетото решение, както и от чл. 38 и чл. 39 от ЗДОИ, въвеждащи изисквания за форма и съдържание на административното решение и връчване на решението за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация. Следователно, налице е законов императив за писмено произнасяне по заявлението, включително и при отказ.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, същият закон се прилага за достъп за обществена информация, която се създава или съхранява от държавните органи или органите на местно самоуправление в Република България.

Предмет на заявлението може да бъде обществена информация, каквато според легалното определение на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Понятието „обществена информация“ следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други

материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Както е възприето в съдебната практика за субектите по чл. 3, ал. 1 и ал.2 от ЗДОИ, сред които е и ответникът, е регламентирано задължение да предоставят информация, която е създадена в кръга на тяхната компетентност и е налична. В случая кметът на [община] е предоставил информация по т.2 и т.3 от заявлението, с което е сезиран. По т.1 е предоставил информация единствено по първата част на въпроса.

Мълчанието е липса на воля и формира мълчалив отказ за предоставяне на исканата информация по силата на законовата фикция, установена в чл.58, ал.1 АПК. В съответствие с установената съдебна практика, при подадено заявление по ЗДОИ, задълженият субект дължи произнасяне с писмен акт по образуваното пред него административно производство, с който да се произнесе „по редовността, допустимостта и основателността на искането “ (Определение № 14029/24.11.2014 г. по адм.дело № 13311/2014 г. на ВАС, V, постановено по настоящото дело/ както и Определение № 6655 на ВАС по адм.д. № 556/2009 г., III о; Определение № 5670/25.04.2014 г., постановено по адм.дело № 4701/2014 г. по описа на ВАС, VII о., Определение №14029/24.11.2014 г., постановено по адм.дело №13311/2014 г.и др.) В случаите, когато задължените субекти по чл. 3 от ЗДОИ не се произнесат в срок по подадено пред тях заявление за достъп до обществена информация е налице мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК.

Изложеното налага извод, че единствената призната от закона възможност за процедиране на задължения субект е да постанови изричен писмен акт по подаденото до него заявление за достъп до обществена информация, в който да е обективизирана ясно и изчерпателно изразената по целия предмет на заявлението воля. Мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим. Характерът на исканата информация и редът, по който следва да се предостави, са обстоятелства, които следва да бъдат съобразени от органа при преценката на основателността на искането.

Следва да бъде посочено още, че поисканата със заявлението информация е обществена - във вида на служебна обществена информация по см. на чл.11 ЗДОИ- информация, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

С оглед на изложеното, оспореният мълчалив отказ се отменя, а делото като преписка, се връща на задължения субект за произнасяне.

При новото произнасяне, кметът на [община] или определеното от него лице по чл.28, ал.2 ЗДОИ следва да се съобрази с изискванията по ЗДОИ и изложените по-горе от съда мотиви, като

постанови надлежно мотивиран писмен акт по поставените от заявителя въпроси в точка първа (в частта колко от посочените от ответника лица, стопанисващи търговски и туристически обекти са му предоставили доказателства за отстъпените им права за публично изпълнение по смисъла на чл. 18, ал. 2, т. 3 от ЗАПСП в периода 01.01.2020 г. - 31.12.2024 г.), точка четвърта и точка пета от заявлението.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК правото на разноси е възникнало за жалбоподателя. То е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания е поискано присъждането им (чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК). Доказаният размер на направените от жалбоподателя разноси е общо в размер на 1010 лева (10 лева заплатена държавна такса и 1000 лева- заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат) и се присъжда изцяло. При липса на направено възражение от ответника до изтичането на преклузивния срок- приключване на устните състезания по делото, съдът не може да преценява дали така заплатеното адвокатско възнаграждение е прекомерно- арг. от чл.78, ал.5 ГПК, вр. чл.144 от АПК.

Воден от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на [община] по Заявление за достъп до обществена информация вх.№94-И-45/29.05.2025 г. по регистъра на [община], в частта му по въпроси първи (в частта колко от лицата, посочени в негово Решение №3 от 30.05.2025 г., стопанисващи търговски и туристически обекти са му предоставили доказателства за отстъпените им права за публично изпълнение по смисъла на чл. 18, ал. 2, т. 3 от ЗАПСП в периода 01.01.2020 г. - 31.12.2024 г.), четвърти и пети.

ИЗПРАЩА делото като преписка на кмета на [община] за ново произнасяне по Заявление за достъп до обществена информация вх.№94-И-45/29.05.2025 г. по регистъра на [община], в частта му по въпроси първи (в частта колко от лицата, посочени в негово решение №3 от 30.05.2025 г., стопанисващи търговски и туристически обекти са му предоставили доказателства за отстъпените им права за публично изпълнение по смисъла на чл. 18, ал. 2, т. 3 от ЗАПСП в периода 01.01.2020 г. - 31.12.2024 г.), четвърти и пети, при спазване на указанията по приложението на закона, дадени в мотивите към решението.

ОСЪЖДА [община] да заплати на фондация „Върховенство на закона“, ЕИК[ЕИК] сумата в размер от 1010 (хиляда и десет) лева, разноси по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на оспорване (чл.40, ал.3 ЗДОИ).

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него.

СЪДИЯ: